

Μάρτιος 2023
έτος 490
άρ. φύλ. 766

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὖσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἑορταστικὴ Ἐκδήλωση

Τὸ **Σάββατο 25 Μαρτίου**, στὶς **14:00**, στὴν αἴθουσά μας, Ζήνωνος 3, β' ὄρ., θὰ πραγματοποιηθῇ πανηγυρικὴ ἐκδήλωση, μὲ ἐπικάιρη ὁμιλία, ἐπετειακὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων καὶ γεῦμα μὲ ψαρικά ἐδέσματα.

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 52 30948, 6987 353063.

Προσκυνηματικὴ ἐξόρμηση

Τὴν **Παρασκευὴ 31 Μαρτίου** θὰ πραγματοποιηθῇ προσκύνημα στὴν Ἱ. Μ. Ἀγίου Πορφυρίου στὸ Μήλεσι, γιὰ τὴν **συμμετοχή** μας στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου.

Ἀναχώρηση ἀπὸ Ἀρχές 3^{ης} Σεπτεμβρίου, ὥρα **3:15μ.μ.**

Δηλώστε ἐγκαίρως συμμετοχὴ στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987353063.

«Περιοδοντικὴ νόσος»

Τὸ **Σάββατο 1 Ἀπριλίου** καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.**, στὴν αἴθουσά μας, Ζήνωνος 3, θὰ μιλήσῃ ὁ **Γεώργιος Τεπετζικιώτης**, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, μὲ θέμα: «**Πρόληψη καὶ ἐγκαιρὴ ἀντιμετώπιση τῆς περιοδοντικῆς νόσου**».

Εἴσοδος ἐλεύθερη

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

• Κάθε **Σάββατο** βράδυ, στὶς **6:30 μ.μ.**, συναντήσεις τῶν νέων καὶ πρόβα χορωδίας στὴν αἴθουσά μας, Ζήνωνος 3.

• Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ, στὶς **20:00**, ἐπικάιρες **διαδικτυακὲς** ὁμιλίες.

• **Διαδικτυακὲς** μορφωτικὲς ἐκπομπές, μὲ ἐπικάιρο περιεχόμενο, καθημερινὰ **8:00-9:00 τὸ βράδυ**.

Γιὰ τὶς ἐκπομπές συντονιστῆτε στὶς διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitoisagiosis.radio12345.com>. Ἐπίσης, ἐνημερωθῆτε ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα μας: www.epalxeis.gr γιὰ τὶς ἄλλες δραστηριότητες.

σημ.: Τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, λόγω τῶν κατανυκτικῶν ἐσπερινῶν τῆς Κυριακῆς, οἱ διὰ ζωσῆς ὁμιλίες θὰ γίνωνται τὸ **Σάββατο**. Τὴν Κυριακὴ, κανονικά, οἱ **διαδικτυακὲς ὁμιλίες**.

Οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται στὴν αἴθουσά των «Μαρία Μαγδαληνή», Ἀναγεννήσεως 19, πλησίον Ἀγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω, μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ ἱερὰ Παράκληση **κάθε Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.**

Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 5982573, ὑπεύθυνη κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρός-θεολόγος.

«Ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν»

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ Μεισθήλαμε καὶ ἐφέτος, ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, στὴν κατανυκτικὴ περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἦδη «τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ἠνέωκεται καὶ οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθωμεν». Μία δὲ ἀθλητικὴ ἀσκηση εἶναι ἡ νηστεία, «ἥτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν».

Γεννᾶται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα: «Ἐφ' ὅσον ὁ Θεός, ὅταν ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰ, δὲν τοὺς ἔβαλε στὴν ἐρμηιά καὶ τὴν ξηρασία, ἀλλὰ στὸν παράδεισο τῆς τρυφῆς, στὸ περιβόλι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀφθονίας, γιατί ἐμεῖς πρέπει νὰ νηστεύωμε;»

Πράγματι, ὁ Θεὸς τοὺς ἔβαλε μὲν στὸν παράδεισο τῆς τρυφῆς, ἀλλὰ τοὺς προέτρεψε «ἐργάζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν παράδεισον». Νὰ τὸν φυλάττουν ἀπὸ κάθε ἐνέργεια ποὺ θὰ ἦταν ἐνά-

ντια στὴν δημιουργία καὶ στὴν καλὸσύνῃ καὶ παράλληλα νὰ ἐργάζωνται μὲ δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη γιὰ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ πρόοδο. Ἔτσι, μὲ τὴν φύλαξη καὶ τὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τῆς ἀγάπης καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θὰ ἐπιτύχαναν νὰ μεταβοῦν ἀπὸ τὸ κατ' εἰκόνα στὸ καθ' ὁμοίωσιν, γινόμενοι φιλόθεοι, φιλάρετοι καὶ φιλάδελφοι, ὅμοιοι δηλαδὴ μὲ τὸν καλὸ καὶ ἀγαθὸ Θεό.

Ὁ ἀντίδικος, ὅμως, φθονώντας τοὺς πρωτοπλάστους, τοὺς ἔταξε κάτι παραπάνω ἀπὸ τὴν φύση των. Τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι, ἐὰν παραβοῦν τὴν ἐντολή, δὲν θὰ ἐγίνοντο ἀπλῶς ὅμοιοι μὲ

Συνέχεια στή σελ. 2

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και του Ἐθνους μας

ὑπὸ **Κων/νου Γανωτῆ**,
φιλολόγου-συγγραφέως

Ὁλος ὁ κόσμος πανηγυρίζει καρούμενα γιὰ τὸν ἅγιο Ευαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, ποὺ εἶναι καὶ Ευαγγελισμός δικός μας, ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀρχάγγελος ευαγγελίζεται στὴν Παρθένο Μαρία ὅτι θα

Συνέχεια στή σελ. 2

Ὁ Δάσκαλος στὰ δύσκολα χρόνια τοῦ γένους

Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Φέσσα,
τ. ἐκπαιδευτικοῦ

Ὅταν ἀναφερώμεθα εἰς τὴν παιδείαν τῆς ἐποχῆς τῆς δουλείας, ἐνθυμούμεθα αὐθορμήτως τὸ πολυθρύλητον «κρυφὸ σχολεῖο», τὸ ὁποῖον στοὺς ζοφεροὺς ἐκείνους χρόνους προσπάθησε νὰ διατηρήσῃ τὸ ζῶπυρον τῆς παιδείας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν θρησκευτικὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους.

Συνέχεια στή σελ. 4

Εὐχαριστίες Θ' Ὑπενθύμιση

Ἀγαπητοί μας ἀναγνώστες, μαζί μὲ τὶς εὐχές μας γιὰ **Καλὴ Σαρακοστή** καὶ **Καλὸ στάδιο**, σὰς **εὐχαριστοῦμε** θερμῶς γιὰ τὴν ἐνίσχυση ποὺ συνεχίζετε νὰ προσφέρετε στὸ ἔργο τῶν Ἐπάλξεων, **σὲ πείσμα τῶν πολλαπλῶν δυσχερειῶν**. Παραλλήλως, **παρακαλοῦμε** ὅσους ἔχουν **καθυστερήσει** τὴν ἀρωγή των γιὰ περισσότερα ἀπὸ **πέντε (5) ἔτη** νὰ μᾶς **ἐνημερώσουν τηλεφωνικῶς ἢ μὲ μήνυμα** ἐὰν ἐπιθυμοῦν τὴν συνέχιση τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐφημερίδος, ὥστε νὰ μὴν πετιέται ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἐπιβαρύνεται ὁ Σύλλογος μὲ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Ἐὰν βεβαίως κάποιος ἀναγνώστης ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποστολὴ τῆς ἀλλὰ ἔχει **οἰκονομικὸ** πρόβλημα, νὰ μᾶς ἐνημερώσῃ, ὥστε τὸ ἔξοδο νὰ καλυφθῇ ἀπὸ **συδρομὴ** τρίτου.

Οἱ πλέον **ἐξοικειωμένοι** μὲ τὴν τεχνολογία ἄς στέλνουν τὴν **διεύθυνση** τοῦ ηλεκτρονικοῦ των ταχυδρομείου στό: epalxeis@openet.gr γιὰ **ἠλεκτρονικὴ** ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος. Ἐπίσης, στὴν ἴδια διεύθυνση μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε τὸ σταθερὸ ἢ κινητὸ σας **τηλέφωνο**, γιὰ νὰ σὰς ἐνημερώσωμε γιὰ τὶς διάφορες δραστηριότητες καὶ ἐκδηλώσεις.

Μὴν **λησμονῆτε** κάθε φορὰ ποὺ στέλνετε τὴν ἀρωγή σας νὰ γράφετε **τὸ ὄνομα-τεπώνυμο** καὶ τὴν **διεύθυνσή** σας, ὥστε νὰ κοπῇ ἀπόδειξη!

Τέλος, μπορεῖτε νὰ ἐνημερώνεστε γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις μας ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα μας www.epalxeis.gr.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

«Ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν»

Συνέχεια από τή σελ.1

τὸν Θεό, ἀλλὰ ἴσοι μ' Αὐτόν. Καὶ οἱ πρωτόπλαστοι ἀφέθησαν νὰ πλανηθοῦν καὶ νὰ παραβοῦν τὴν ἐντολὴ μὲ τὰ γνωστὰ ἐπακόλουθα.

Τὸ χειρότερο, ὅμως, εἶναι ὅτι καὶ οἱ ἀπόγονοι τῶν πρωτοπλάστων ἀκολούθησαν τὴν ἴδια τακτικὴ. Ἔτσι, ἀντὶ γιὰ φιλόθεοι ἔγιναν ἀντίθεοι, ἀντὶ γιὰ φιλάρετοι, φιλήδονοι, ἀντὶ γιὰ φιλάδελφοι, ἀδελφοκτόνοι ἢ ἀλληλοεκμεταλλεῦτες.

Ὁ ἀντίδικος, μάλιστα, βλέποντας τὸν Χριστὸ μετὰ ἀπὸ τὴν βάπτισή Του καὶ τὴν μεγάλῃ Του νηστεία νὰ μὴν ἀκολουθῇ τὴν τακτικὴ ὅλων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τόλμησε νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ πλανήσῃ καὶ Αὐτόν, μὲ τοὺς τρεῖς ἀντίθεους, φιλήδονους καὶ φιλόδοξους, ἐξουσιαστικούς καὶ ἐκμεταλλευτικούς πειρασμούς, καὶ μάλιστα μὲ τὴν φράση: «ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς με».

Ὅμως, παρὰ τὶς ἀποστομωτικές καὶ θεόφρονες ἀπαντήσεις ποὺ πῆρε ἀπὸ τὸν Κύριό μας, δὲν ἀποθαρρύνθηκε. Περίμενε ἄλλῃ εὐκαιρία. Γι' αὐτό, ὅταν ἔβαλε τὰ ὄργανά του, ἱερεῖς, γραμματεῖς καὶ φαρισαίους, νὰ ὀδηγήσουν τὸν Κύριό μας στὸν Σταυρό, πίστεψε ὅτι ἦλθε ἡ ὥρα νὰ λιγοψυχῇ ὁ Θεάνθρωπος Σωτὴρας καὶ νὰ πέσῃ στὰ χέρια του.

Ὅταν, ὅμως, ἄκουσε τὸ «οὐκ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ ὡς σύ» καὶ τὸ «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδας τί ποιοῦσι», ἔφυγε ντροπισμένος. Δὲν ξανατόλμησε νὰ τὰ ξαναβάλῃ μὲ τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Κύριο. Συνέχισε, ὅμως, τὴν ἀπάνθρωπη τακτικὴ του σ' ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἰδιαιτέρως στοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν φιλόθεον, φιλάρετη καὶ φιλάδελφον ζωὴ καὶ πολιτεία των χαλοῦν τὰ σχέδιά του καὶ τοῦ κάνουν τὴν μεγαλύτερη ζημιὰ.

Αὐτὸς ὅμως δὲν κουράζεται. Μὲ τὴν γνωστὴ μέθοδό του τάζει σὲ ὅλους κατὶ παραπάνω ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔχουν καὶ ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἶναι καὶ κατορθώνει νὰ πλανᾷ τὰ ἔθνη καὶ τοὺς ἐπὶ μέρους ἀνθρώπους, ὥστε ὅλοι, ἢ μᾶλλον σχεδὸν ὅλοι, νὰ γινώμαστε ἀντίθεοι ἢ παράθεοι, φιλήδονοι καὶ φιλόδοξοι, δηλαδὴ μὲ μιὰ λέξη φίλαυτοι.

Ἀπὸ τὴν ὀλισθηρὴ αὐτὴν πορεία ἔρχεται νὰ μᾶς συγκρατήσῃ ἡ θεραπευτικὴ νηστεία, ἡ ὁποία εἶναι ἀντίθετη ἀπὸ τὴν πλεονεξία, τὴν αὐτοϊκανοποίηση καὶ τὴν ἀπάνθρωπη ἐκμετάλλευση. Ἐννοεῖται ὅτι, ταυτοχρόνως μὲ τὴν σωματικὴ νηστεία, πρέπει νὰ γίνεταί καὶ ἡ πνευματικὴ νηστεία, γιατί, ὅπως διδάσκουν οἱ Πατέρες, πρῶτα ἀμαρτάνει ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὸ σῶμα.

Οἱ πρωτόπλαστοι δὲν σαγηνεύτηκαν πρῶτα ἀπὸ τὴν ωραιότητα καὶ τὴν γλυκύτητα τοῦ ἀπαγορευμένου καρποῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία των (τὴν ὁποῖαν τοὺς τὴν ἔβαλε ὁ ἀντίδικος) νὰ γίνουν ἰσόθεοι. Ἐπομένως, ἡ νηστεία σκοπὸ ἔχει νὰ κόψῃ καὶ νὰ διώξῃ κάθε ἀντίθεον, φίλαυτη, φιλήδονη καὶ φιλόδοξη ἐπιθυμία καὶ νὰ τονώσῃ κάθε φιλόθεον, φιλάρετη καὶ φιλάδελφον τάση τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ἐπειδὴ οἱ πνευματικές καὶ ψυχικές διαδικασίες εἶναι δυσκολοκατόρθωτες, ὁ Κύριός μας συνεδύασε τὴν νηστεία μὲ τὴν προσευχή, ἔτσι ὥστε, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν σωματικὴ νηστεία, προχωροῦμε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν δύναμη τῆς προσευχῆς, σὺν κόψιμο καὶ σὺν μαρasmus κάθε φίλαυτης, ἐκμεταλλευτικῆς καὶ μωροφιλόδοξης ἐπιθυμίας ἢ τάσης.

Νηστεύομε, λοιπόν, γιὰ νὰ ἀσκηθοῦμε παιδαγωγικῶς καὶ νὰ μεταβοῦμε ἀπὸ τὰ ὁρατὰ στὰ ἀόρατα, ἀπὸ τὰ παρόντα στὰ μέλλοντα, ἀπὸ τὰ ὑλικά στὰ πνευματικά. Ἔτσι, μὲ τὴν δίστομη μάχαιρα τῆς νηστείας καὶ μὲ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ καὶ πρὸ παντός μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Παναγάρχου καὶ Φιλανθρώπου Σωτῆρα μας, θὰ κατορθώσωμε καὶ τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τῶν ἁγίων ἡμερῶν εὐεργετικῶς νὰ γευτοῦμε καὶ τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου βαθύτατα νὰ συναισθανθοῦμε καὶ τὴν Ἀγία καὶ Ζωνφόρο Ἀνάστασή Του νὰ προσκυνήσωμε καὶ νὰ ἐορτάσωμε πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία ὅλων μας. Ἀμήν! Καλὸ στάδιο!

Βασίλειος Τσοῦπρας

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και του Ἐθνους μας

Συνέχεια από τή σελ.1

γεννήσει τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἔμμεσα καὶ σε μας, σε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅλης τῆς ἀνθρώπινης ιστορίας, ὅτι ἡ Παρθένος Μαρία θα γεννήσει τὸν Σωτῆρα μας, τὸν δικό μας Σωτῆρα.

Κι ὁ λαὸς μας δέχτηκε τὸν Ευαγγελισμό του με ταπεινὴν καὶ με μαρτυρικὴν φρόνημα. Με τὸ θερμὸ τοὺς ζήλο οἱ πρόγονοί μας καὶ με τὴν υπέροχην γλώσσα τοὺς ἐξάπλωσαν τὴν πίστη καὶ τὴ φωνὴ τοῦ Ευαγγελίου σ' ὅλο τὸν κόσμον. Ἐνας τέτοιος ὅμως ἐργάτης τοῦ Ευαγγελισμοῦ ἔπρεπε νὰ δοκιμαστῇ καὶ νὰ ἀσκηθεῖ στὴν ἀγιότητα, γιὰ νὰ παίξῃ τὸν υπερφυσικὸ τοῦ ρόλου. Γι' αὐτὸ ὁ ἐθνικός μας ποιητὴς ονοματίζει τὴν Ελλάδα «μυτέρα μεγάλου ψυχῆ στον πόνο καὶ στὴ δόξα».

Κι ἔτσι ὁ λαὸς μας πέρασε πρῶτα ἀπὸ τὸ καμίνι τῶν μεγάλων διωγμῶν καὶ βγήκε ἀπ' αὐτοῦς με χιλιάδες μάρτυρες ἀλλὰ καὶ με τὴν δόξα, ποὺ τῆς χάρισε ὁ Θεός. Ὁ Θεός ποὺ πήρε τὸ τεράστιο παγκόσμιο κράτος τῶν Ρωμαίων κατακτητῶν καὶ διωκτῶν Ρωμαίων καὶ το ἀκούμπησε στὰ χέρια τῶν θυμάτων τοὺς κι ἔτσι ἐγίνε ἡ Ρωμιοσύνη, αὐτὸ ποὺ τὸ ονόμασαν Βυζαντινὴ Αυτοκρατορία, ἓνα παγκόσμιο κράτος με ὀρθόδοξη πίστη καὶ γλώσσα Ἑλληνική. Κι ἔτσι ὕστερ' ἀπ' τὴ δοκιμασία μας στὸν πόνο τοῦ μαρτυρίου ἡ πατρίδα μας δοκιμάστηκε καὶ στὴ δόξα κι ἐγίνε φάρος, ποὺ φωτίσει τὸν κόσμον στὴν Ἀλήθεια καὶ τὸν φωτίζει ἀκόμα.

†Γερμανὸς Β', πρῶν Ἡλείας

Ὁ κατὰ κόσμον Ἰωάννης Παρασκευόπουλος τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Κωνσταντίνης, γεννήθηκε στὸν Καρδαμὰ Ἡλείας τὴν 24ῃ Φεβρουαρίου τοῦ 1932.

Μετὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς σπουδές, ἐνεγράφη στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ ὅπου ἀποφοίτησε τὸ 1958. Σημαντικὸς σταθμὸς στὴν πορεία του ἡ ἀνάδειξή του, τὸν Ὀκτώβριο 1981, σὲ Μητροπολίτη Ἡλείας, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πνευματικοῦ του πατρός Γερμανοῦ Α'.

Ἐποίμανε τὴν Μητρόπολιν ἐπὶ 41 ἔτη, μέχρι τὴν παραίτησή του τὸν Αὐγούστο 2022, ὅποτε ἀποσύρθηκε στὴν Στέγη Γερόντων στὴν Γαστούνη, ὅπου ἐκοιμήθη στὶς 21 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. Καθ' ὅλη τὴν διάρκειαν θητείας του προσέφερε ἓνα σπουδαιότατο κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο. Ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῆς ὑπῆρξός του προσφορά τοῦ στοὺς σεισμούς τοῦ 1993 καὶ τοῦ 2008 καὶ στὶς πυρκαγιὰς τοῦ 2007, ποὺ ἐπληξαν τὴν Ἡλείαν.

Ὁ ἀποβιώσας ὑπῆρξε σταθερὰ φίλος καὶ ἀρωγὸς τῶν Ἑπάλξεων, οἱ ὁποῖες ἐπὶ σειρά ἐτῶν, κατ' εὐγενὴ παραχώρησίν του, παραθέριζαν στὶς κατασκηνώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως στὴν Σκαφιδιά.

Εὐχόμεστε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύσῃ «εἰς χώραν ζώντων» καὶ νὰ χαρίῃ πάντοτε στὴν Ἐκκλησίαν ἀξίους ἐργάτες πρὸς εὐδόωση τοῦ ἔργου Του. Ἐλπίζομε ὅτι καὶ ὁ νέος Μητροπολίτης, Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε στενὸς συνεργάτης τοῦ ἐκλιπόντος, θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο τοῦ προκατόχου του. Ἀμήν!

«Ἴνα ἔν ὥσι»

Ἀπ' ὅτι φαίνεται, τὸν ἐρχόμενο μῆνα θὰ ἔχωμε βουλευτικὲς ἐκλογές. Ὑπάρχουν πάρα πολλὰ κόμματα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ποὺ κάποιος μπορεῖ νὰ ἐκλέξῃ. Ὅλα αὐτὰ, ὅμως, ἔχουν ἓνα κοινὸ γνώρισμα. Κανονίζουν τὸ πρόγραμμά των σύμφωνα μὲ ξένα πρότυπα. Πολλὰ, μάλιστα, ἀκολουθοῦν πιστὰ τὶς ξένες γραμμές.

Εἶναι λυπηρὸ ὅτι οἱ ἐνωτικές προσπάθειες τῶν ἀνθρώπων τῶν Ἑπάλξεων γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς ἐλληνοπρεποῦς πολιτικοῦ κινήματος μὲ σεβασμὸ στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸ περιβάλλον, μὲ προσπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ διεύρυνση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ μὲ κοινωνικὲς ἐπιδιώξεις, καὶ μάλιστα μὲ κοινωνικὴ διάρθρωση, δὲν τελεσφόρησαν. Ὑπάρχουν βεβαίως ἀρκετοὶ ἀγωνιστὲς ποὺ προσπαθοῦν ὁ καθένας μόνος του νὰ κἀν κάτι. Μὲ ἀτομικὲς ὅμως προσπάθειες τὸ κατεστημένο δὲν φεύγει.

Ἐὰν πράγματι εἶναι γνήσιοι ἀγωνιστὲς, πραγματικοὶ πατριῶτες καὶ μάλιστα ἑλληνορθόδοξοι, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ ἀγωνίζονται ἐφαρμοζοντας τὸ τοῦ ἀρχηγοῦ μας: «Ἴνα ἔν ὥσι», διότι «ἀνευ τοῦ συνεῖναι οὐδὲ τὸ εἶναι ἐστί».

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ίδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἑπάλξεις»
Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr ,
ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr
 Προαιρετικὲς Εἰσφορές-Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Πνευματικοί λόγοι

Η αληθινή νηστεία

Νηστεύοντες αδελφοί σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς, λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, *διαρρήξωμεν στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν, δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος» *νὰ καταστρέψουμε τὶς ἄνομες συναλλαγές, νὰ σχίσουμε κάθε ἄδικο συμβόλαιο.

Στιχηρὸ Ἑσπερινοῦ Α' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν

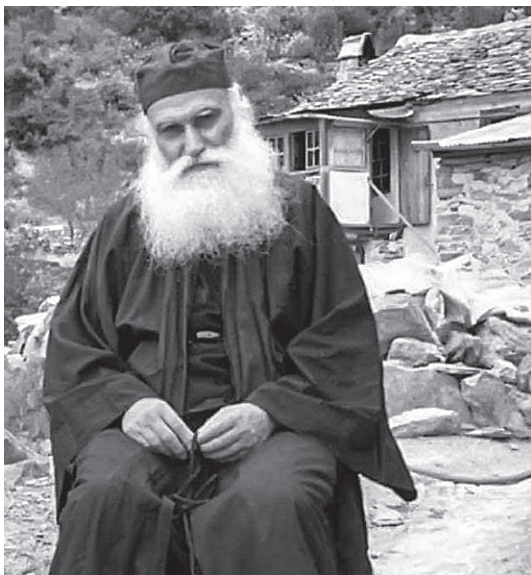
Σύγχρονοι Πατέρες

π. Νικόλαος Πλανάς, «ὁ ταπεινότερος τῶν ἱερέων καὶ ὁ ἀπλοϊκότερος τῶν ἀνθρώπων» (+2 Μαρτίου)

Μεγαλυνάριον

Χαίροις τοῦ Προδρόμου δοῦλος πιστός, τῶν ἀγρυπνιῶν τε ὁ ἐργάτης ὁ θαυμαστός, χαίροις ἐκκλησίας προφήτου Ἐλισσαίου τὸ σέμνωμα καὶ δόξα, πάτερ Νικόλαε.

Ὁ πρῶτος καὶ ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ὁ διάβολος, ὄχι. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ἑαυτό του ἐπίβουλος. Καὶ τοῦτο διότι δὲν ἀκούει τὸν ἄλλον, ἀκούει τί τὸν λέει ὁ λογισμὸς του. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος νικήσει τὸν ἑαυτό του, εἶναι ὁ μεγαλύτερος μεγαλομάρτυρας καὶ τροπαιοφόρος καὶ νικηφόρος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ!

† π. Ἐφραίμ Κατουνακιώτης (ἀγιοποιήθηκε στὶς 9.3.2020)

Θρῆνος καὶ ἐλπίδα

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τοποθετοῦν τὴν ἀνάμνηση τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀδὰμ ἀπὸ τὸν Παράδεισο τὴν Κυριακὴ τῆς Συγκωρήσεως ἢ τῆς Τυρινῆς, ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ τὴν εἴσοδο στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, διότι ὅσο μεγάλη ἦταν ἡ πτώση καὶ ἡ στέρνηση, ἄλλο τόσο μακρὺς χρειάζεται νὰ εἶναι καὶ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἐπανάκτηση τῶν χαμένων ἀγαθῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ δὲν μπόρεσε νὰ ἀντισταθῇ στὴν ἐπιθυμία γιὰ ἀπόλαυση τοῦ γλυκοῦ καρποῦ, χρειάζοταν νὰ ἔρθῃ ὁ νέος Ἀδὰμ, γιὰ νὰ μᾶς δεῖξῃ μὲ τὴν δική του ἀσκησι καὶ μάλιστα μὲ τὴν νηστεία τοῦ τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἐπανόρθωση τῆς πτώσεως. Νὰ θυμίσωμε, μάλιστα, ὅτι ἡ εἰσαγωγικὴ ἀρετὴ τοῦ Τριωδίου, ἡ ταπεινώση, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποιος ἀπὸ ἄκρα ταπεινώση ὑπέστη τὸν διὰ τοῦ Σταυροῦ θάνατο καὶ τὴν κάθοδο στὸν Ἀδὴν γιὰ τὴν δική μας σωτηρία.

Σ' αὐτὸν τὸν αἰώνιο Σωτῆρα προσβλέπει καὶ ὁ πρωτόπλαστος Ἀδὰμ, νὰ τοῦ χαρίσῃ καὶ πάλι τὸν χαμένο Παράδεισο. Πράγματι, μέσα ἀπὸ τὴν ὑπέροχη ὑμνογραφία τῆς ἡμέρας ἀνακαλοῦμε «κινηματογραφικά» στὴν μνήμη μας ὅλη τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν πτώση μέχρι τὴν ἀνάσταση. Κατ' ἀρχὰς ἐνθυμούμεθα ὅτι ὁ πλάστης μας Κύριος μᾶς «προσέλαβε κοῦν ἐκ τῆς γῆς», μᾶς «ἐζώωσε» καὶ μᾶς «ἐτίμησε», καθιστώντας μας ἄρχοντες «πάντων ὁρατῶν ἐπὶ τῆς γῆς» καὶ πῶς ἐμεῖς δὲν προσέξαμε καὶ ἀπεκδυθῆκαμε οἱ τάλανες (= οἱ δύστυχοι) τὴν θεοῦφαντη στολὴ μας καὶ ντυθῆκαμε «τοὺς δερματίνους χιτῶνας» καὶ ἐκπέσαμε ἀπὸ τὴν χώρα τοῦ ἀνέμελου Παραδείσου στὸν κόσμο τοῦ «μόχθου» καὶ τῆς φθορᾶς.

Χρησιμοποιεῖ, μάλιστα, ὁ ὑμνογράφος τὸ α' ἐνικὸ στὴν «ἀφήγησή» του, ἐμφανίζοντας ἔτσι εὐστοχα τὸν Ἀδὰμ νὰ θρηνῇ γιὰ λογαριασμὸ πάντων ἡμῶν, ἐφ' ὅσον ἡ δική του ἔκπτωση στοιχίσε σὲ ὅλους μας τὸν Παράδεισο. Ἐτσι, λοιπόν, στὸ ὑπέροχο Δοξαστικὸ τῶν Στίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἡμέρας, ἐμφανίζεται ὁ Ἀδὰμ καθισμένος «ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου» νὰ θρηνῇ γοερῶς καὶ νὰ λέῃ: «οἱμοὶ τὸν ἀπάτη πονηρὰ πεισθέντα καὶ κλαπέντα καὶ δόξης μακρυνθέντα. Οἱμοὶ τὸν ἀπλότητι γυμνόν, νῦν δὲ ἡπορημένον» (=ἐννοεῖ αὐτὸν ποὺ στερήθηκε τὴν θεϊκὴ στολὴ). Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀδὰμ, ἀναπολῶντας νοσταλγικὰ τὸ χαμένο του δῶρο: «Ἀλλ' ὦ Παράδεισε, οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὄψομαι τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην μου· εἰς γῆν γὰρ ἀπελεύσομαι, ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην.»

Δὲν μένει ὁμως στὸν πόνο ἀλλὰ περνάει στὴν ἰκεσία, ἐκπλιπαρῶντας τὸν προσωποποιημένο Παράδεισο νὰ μεσιτεύσῃ στὸν Πλάστη του, γιὰ νὰ τοῦ ὑπανόξῃ τὶς πῦλες (νὰ τὶς ἀνοίξῃ λίγο ἢ κρυφά), καὶ νὰ ἀξιωθῇ «μεταλαβεῖν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς πρότερον κατετρώφησε» (= ὑπεραπῆλαυσε). Καὶ πάλι: «Παράδεισε ἀγιώτατε, ἰκέτενε τῷ σὲ ποιήσαντι κάμῃ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθρώπων πλησθῇσομαι.»

Αὐτὴ ἡ ἐπὶ κλησι τοῦ Ἀδὰμ στὸν Παράδεισο, «τὸ ῥωπαῖον κάλλος», «τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην καὶ ἀπόλαυσιν», «τὴν δόξαν τῶν δικαίων» ἀποτελεῖ ἓνα ἀληθινὰ θαυμάσιο εὐρημα τοῦ ὑμνογράφου, μὲ τὸ ὁποῖο αἰσθητοποιεῖ τὴν μεγάλη ἐπιθυμία,

τὸν διακαῆ πόθο τοῦ στερημένου νὰ ξαναβρῇ τὴν πηγὴ τῶν ἀγαθῶν του. Ὅπως τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο ἀναζητᾷ τὸν ποιμένα του, ὅπως ὁ ἄσωτος ἀποζητᾷ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ στὶς ἀγκάλες τοῦ πατρός, ἔτσι καὶ ὁ Ἀδὰμ ποθεῖ τὸν Παράδεισο νὰ ξαποστάσῃ καὶ νὰ «πληρώσῃ» τὴν πνευματικὴ του δίψα, σὰν τὴν ἔλαφο ποὺ προστρέχει νὰ ξεδιψᾷ στὶς πηγὲς τῶν ὑδάτων.

Καὶ φυσικὰ ὁ Κύριος ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀέναη πηγὴ τῶν ἱαμάτων καὶ χαρίζει πλουσιοπάροχα τὰ ἐλέη του σὲ ὅλους, πολὺ δὲ περισσότερο σὲ ὅσους τὰ ἐπιζητοῦν μὲ πόθο, ὄχι μόνον ἀκούει τὴν παράκληση τῶν ἀπολωλόντων τέκνων του νὰ τοὺς εἰσαγάγῃ «πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον» ἀλλὰ λαμβάνει καὶ ὁ ἴδιος σάρκα καὶ ὀστέα, γιὰ νὰ σώσῃ τὸ πλάσμα Του! Ἐτσι, μέσω τῆς συντελέσεως τοῦ ὅλου μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας «ἀντισηγάγε πάλιν διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους» τοὺς πρῶν «ἀποικισθέντας τοῦ Παραδείσου». Καὶ ἐπειδὴ «τὸ πρῶτον (=παλαιά) διὰ τῆς τοῦ ξύλου βρώσεως» ἀποικίστηκαν, καλοῦνται τώρα νὰ ἐξοπλιστοῦν «διὰ τῆς νηστείας», καὶ διὰ τῶν ἄλλων φωτεινῶν «ὅπλων», διὰ τῶν ἀρετῶν τῆς πίστεως, τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως, ὥστε νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν πορεία των καὶ νὰ φθάσουν νὰ προσκυνήσουν «τὸ Πάσχα τὸ σωτήριο».

Εἴθε καὶ ὅλοι ἐμεῖς, οἱ ἐν Κυρίῳ πιστοὶ ἀδελφοί, νὰ ξεκινήσωμε τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα στὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ὄχι ὑποκριτικῶς οὔτε στανικῶς ἀλλὰ «φαιδρῶς», μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προσδοκίαν ὅτι θὰ ἀξιωθοῦμε, μὲ τὴν δική μας φιλότιμη προσπάθεια καὶ πολὺ περισσότερο μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀποκτήσωμε καὶ πάλι τὸν χαμένο μας Παράδεισο καὶ νὰ κατοικήσωμε μόνιμα στὴν πλασμένη γιὰ ἐμᾶς «πρὸ καταβολῆς κόσμου» οὐράνια Βασιλεία Του.

Καλὸ στάδιο καὶ καλὴ συν-ἀνάστασις! Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος - θεολόγος

Διαβάστε καὶ διαδῶστε τὶς ἑπάλξεις

Δραστηριότητες των Ἐπάλξεων

Ἀποκρεάτικη συνεστίαση

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου 12 Φεβρουαρίου, στὶς 13:30, πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, ἡ καθιερωμένη συνεστίαση γιὰ τὴν εἰσοδὸς μας στὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μὲ σύντομη εἰσήγηση γιὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον τῶν Ἐπάλξεων, κ. Βασίλειο Τσοῦπρα, καὶ συνεχίστηκε μὲ ἑορταστικὸ πρόγραμμα ἀπὸ τὸ χορευτικὸ τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω ὑπὸ τὴν κ. Ἀθηνᾶ Μιχαλοπούλου. Ἡ **οἰκογενειακὴ** ἀτμόσφαιρα, τὰ **σπιτικά** ἐδέσματα καὶ ἄλλα κεράσματα καὶ ἡ **ἀληθινὴ** ψυχαγωγία, μακριὰ ἀπὸ μασκαρέματα καὶ ἄλλες ξενόφερτες συνήθειες, μᾶς βοήθησαν νὰ ξεφύγουμε κάπως ἀπὸ τὸ ζοφερὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν καὶ νὰ **προετοιμαστοῦμε** καλύτερα γιὰ τὴν εἰσοδὸς μας στὸν «κορμό» τοῦ Τριώδιου.

Προβολὴ ταινίας

Μὲ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε, τὸ **Σάββατο 18 Φεβρουαρίου** καὶ ὥρα **7:00μ.μ.**, ἡ προβολὴ τῆς βραβευμένης ταινίας τῆς Μαρίας Χατζημικαλῆ-Παπαλίου «**Φιλοθέη, ἡ Ἀγία τῶν Ἀθηνῶν**», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας.

Προλόγισε, με αναφορά στο ἔργο της σκηνοθέτιδος καὶ λίγα λόγια γιὰ τὴν ταινία, ὁ θεολόγος καὶ μουσικός κ. Βασίλειος Μπαμπίλης. Στὴν προβολὴ παρευρέθηκε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ἡ δι-

κηγόρος κα Μακρίνα Ράγκα, σύζυγος τοῦ αειμνήστου Γεωργίου Τσοῦπρα, Δρος Θεολογίας, ὁ ὁποῖος ἔκανε τὴν ιστορική ἐρευνα καὶ τὸ σενάριο γιὰ τὴν ταινία.

Οἱ προβολές ταινιῶν στὴν αἴθουσά μας θὰ συνεχιστοῦν σε τακτικὴ βάση μετὰ ἀπὸ κοινὴ πρόταση τῶν παρευρισκομένων.

Τυρινὸ βραδυνὸ

Τὸ Σάββατο 25 Φεβρουαρίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. πραγματοποιήθηκε ἑορταστικὸ βραδυνὸ μὲ **τυρινὰ** ἐδέσματα καὶ ἐπίκαιρη ὁμιλία ἀπὸ τὴν φιλόλογο-θεολόγο κα Σοφία Μπεκρή, μὲ θέμα: «**Κοσμικὲς διασκεδάσεις καὶ ἀληθινὴ ψυχαγωγία**». Ἡ ὁμιλήτρια τόνισε ὅτι τὸ κοσμικὸ Τριώδιο μὲ τὶς κῶμες (ξεφαντώματα), τὶς μέθες καὶ τὶς κοσμικὲς διασκεδάσεις δὲν ἔχει καμμία σχέση μὲ τὸ πνευματικὸ Τριώδιο τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ εἶναι κατανυκτικὴ περίοδος προσευχῆς, ἐγκράτειας, ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης.

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ

Τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, 26 Φεβρουαρίου, πραγματοποιήθηκε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ σὲ μονὲς τῆς Βοιωτίας. Πρῶτος σταθμὸς ἦταν ἡ ἱστορικὴ Μονὴ **Παναγίας Μακαριωτίσσης**, στὴν Δόμβραινα, ὅπου συμμετείχαμε στὴν Θεία Λειτουργία, ἀκούσαμε τὸν θεῖο λόγο ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς, π. Θεοδόσιο, καὶ εἶχαμε γενικῶς τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσωμε μὲ τοὺς ἰδιαίτερος φιλόξενους Πατέρες τῆς Μονῆς. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀναχωρήσαμε τὸ μεσημέρι γιὰ τὸ ἐπόμενο προσκύνημα, τὴν **Ἱ. Μ. Τιμίου Σταυροῦ**, στὰ Βάγια, ὅπου γευματίσαμε κοινοβιακὰ καὶ συνομιλήσαμε μὲ τὴν πάντα φιλόξενη ἡγουμένη Ἱερωνύμη καὶ τὶς ἐγκάρδιες μοναχές, καὶ μάλιστα στὸ ἀρχοντάρι τῆς Μονῆς, ὅπου, κατὰ τὴν ἐπιθυμία τῶν μοναζουσῶν καὶ μὲ τὴν συνοδείᾳ πιάνου, ὁ μουσικὸς τῆς χορωδίας μας, Βασίλειος Μπαμπίλης, ἔπαιξε καὶ οἱ ὑπόλοιποι τραγουδήσαμε παραδοσιακὰ καὶ ἔντεχνα τραγούδια. Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ τελευταῖο μας προσκύνημα, στὴν Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς, στὸ Πολυδένδρι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπιστρέψαμε στὸν προορισμὸς μας, πλήρεις ἐντυπώσεων καὶ ψυχικὰ ὠφελημένοι ἀπὸ τὴν σύντομη αὐτὴν πνευματικὴ μας ἐξόρμηση.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἄρωγες
πρὸς τὶς Ἐπάλξεις

Οἰκονόμου Δήμητρα	30€
Γιαννακούλιας Ἰωάννης	20€
Μαλταμπὲς Ἰωάννης	55€
Κακκαβὰς Φώτιος	20€
Καπανδρίτης Κων/νος	20€
Γκεζερλῆ Σταθοῦλα	50€
Μαγγίνα Κων/να	15€
Βλάχος Σταμάτιος	50€
Ἑσκιτζῆς Ὀδυσσεύς	15€
Δρίτσα Μαρίνα	10€
A. Z.	30€
Ἐλευθερία Κοτρωνάκη	30€
Ἀθηνᾶ Μιχαλοπούλου	10€
Κατσίρης Δημήτρης	20€
Χριστοδούλου Δημήτρης	20€
Ξανθίππη Ἀθηναίου	20€
Ἱ.Μ. Προφῆτου Ἡλιοῦ Ὑδρας	10€
Χαράλαμπος Ρόκας	60€
& Ἀγγελικὴ Μπούκλια	40€
εἰς μνήμην Γαρυφαλλῆς Ρόκα	
Κατσαροῦ Νικολέττα	50€
Χατζηκομνηνοῦ Σοφία	
& Ἀναγνωστόπουλος Γεώργιος	100€
Κατζάβελου Πετροῦλα	20€
Χωραῖτου Εὐαγγελία	20€
π. Βασίλειος Φέσσας	20€

Εὐχαριστοῦμε τὰ ἄρωγὰ μέλη μας, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἀρχιεπισκοπὴ Ἱταλίας γιὰ τὴν δαψιλῆ της εὐλογία. Τέλος, παρακαλοῦμε ὅλους νὰ **ἐνισχύσουν** τὸ πολὺπλευρο ἔργο τῶν Ἐπάλξεων, ἀποστέλλοντες τὶς ἀρωγές των στὴν διεύθυνση: **Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα**, ἢ στὸν λογαριασμὸ: **041/006792-00**, **Ἐθνικὴ Τράπεζα**, ἢ μέσω ebanking σὺν: **GR5201100410000004100679200**. **Θερμὴ** παράκληση νὰ ἀναγράφωνται τὰ **πλήρη** στοιχεῖα (ὀνοματεπώνυμο, διεύθυνση καὶ ταχυδρομικὸς κώδικας), γιὰ νὰ κοπῇ ἀπόδειξη.

Ὁ Δάσκαλος στὰ δύσκολα
χρόνια τοῦ γένους

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

Χωρὶς, πάντως, τὸ ἔργον τῶν ταπεινῶν αὐτῶν διδασκάλων δὲν θὰ καθίστατο δυνατὸ ἡ ἀνθρῶπις τῆς παιδείας κατὰ τὸν 18^ο αἰῶνα, ἴσως δὲ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ δάσκαλοι αὐτοὶ ἔθεσαν καὶ τὰ θεμέλια τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς αὐτοὺς διδασκάλους τοῦ «κρυφοῦ σχολείου» ὑπῆρξαν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας, καὶ περίφημοι λόγιοι, χωρὶς τὸ ἔργον αὐτῶν θὰ ἔμενεν ἡμιτελὴς καὶ περιορισμένης σημασίας ἡ ἐργασία τῶν «κρυφῶν σχολειῶν». Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς, μάλιστα, μετὰ ἀπὸ

τὴν ἄλωσην κατέφυγον εἰς τὴν Δύσιν, γιὰ νὰ διαφωτίσουν τοὺς Εὐρωπαίους. Αὐτοὺς κατηγορεῖ ὁ ἱστορικός μας, Κ. Παπαρρηγόπουλος, διότι ἄφησαν τὴν χώρα τους χωρὶς διδασκάλους καὶ πνευματικούς ἡγέτες, ἐπαινεῖ δὲ ἐκείνους ποὺ ἔμειναν εἰς τὴν χώραν καὶ εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀνόρθωσιν αὐτῆς (Κ. Παπαρρηγοπούλου, *Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους*, τόμ. Ε2, σελ. 33).

Οἱ διδάσκαλοι τοῦ Γένους δίδαξαν συστηματικώτερα τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ἐγνώρισαν καλλίτερα στοὺς Ἕλληνας τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν μας καὶ τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς, συνέδεσαν τὸ παλαιὸν μὲ τὸν νέον Ἑλληνισμόν καὶ ἔκαμαν τοὺς Ἕλληνας ὑπερπάνους διὰ τὴν ἐνδοξὸν των καταγωγὴν καὶ τὴν ἀνωτερότητά των ἔναντι τῶν Τούρκων. Δὲν διεκρίθησαν, μάλιστα, μόνον διὰ τὴν εὐρυτάτην παιδείαν των ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν των.

Ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τῶν διδασκάλων αὐτῶν, τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου Λουκάρεως, Εὐγενίου Βούλγαρη, Θεοφίλου Κορυδαλλέως, Ἡλίας Μηνιάτη, Φραγκίσκου Σκούφου, Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ, Εὐγενίου Γιαννοῦλη Αἰτωλοῦ, Ἀδαμαντίου Κοραῖ.κ.ἀ., ἐμορφώθησαν χιλιάδες Ἑλληνοπαίδων, διὰ νὰ ἀναδειχθοῦν ἡγετικά καὶ εὐεργετικά στελέχη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Διὰ τὴν τεραστίαν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν των προσφορὰν ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης γράφει σχετικὰ: «*ἄγρυπνοι, ἀκάματοι ἔσκαπτον ἐν κρυπτῷ, διὰ τοῦ αἰχμηροῦ καλάμου, τὴν μυστικὴν ὑπόνομον, ἥτις ἔπρεπε μίαν ἡμέραν ν' ἀνατινάξῃ τὸν πολυχρόνιον ὄγκον τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Οἱ ἀφανεῖς αὐτοὶ διδάσκαλοι παρεσκεύασαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως τόσον, ὅσον καὶ οἱ λεωντόκαρδοι μαχηταὶ τῶν ἑλληνικῶν ὁρέων*», γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ὀφείλομε τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνην.